

Максиміліан Кольбе

Categories : [Про святих і блаженних](#)

Date : 13/08/2010



Раймунд Кольбе народився 8 січня 1894 р. в місті Здунська Воля (Центральна Польща). У 1910 р. він вступив в Орден Францисканців - Братів Менших Конвентуальних, і отримав чернече ім'я - Максиміліан; у 1912 р. був направлений до Риму, де отримав відразу дві вчені ступені - доктора богослів'я і доктора філософії.

16 жовтня 1917 р. разом з декількома однодумцями св. Максиміліан заснував рух "Воїнство Непорочної Діви Марії" ("Militia Immaculatae") з метою поширення шанування Пресвятої Діви Марії Непорочної, а також звернення і освячення по її клопотанню всіх людей, особливо ж - ворогів християнства і Церкви.

У 1918 р., після свячень, Максиміліан повернувся на Батьківщину. Деякий час він перебував в Кракові, а потім був переведений в монастир в Гродно. Там в 1922 р. він заснував видавництво і почав випуск журналу "Лицар Непорочної Діви Марії" ("Rycerz Niepokalanej").

У 1927 р. Максиміліан Кольбе заснував недалеко від Варшави новий францисканський монастир на честь Непорочної Діви Марії - Непокаланов, покликаний бути центром богородичного благочестя і поширення шанування Непорочної Діви Марії. Туди ж було переведено і видавництво, яке активно і успішно розвивало свою діяльність.

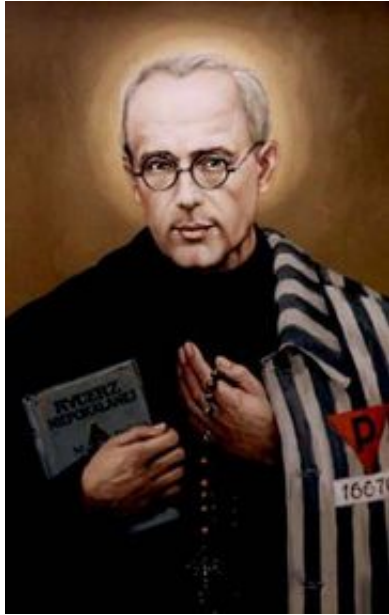
Мрією св. Максиміліана було створення подібних монастирів в кожній країні, тому в 1930 р. він відправився з місією до Японії. Його шлях проходив через Радянський Союз. Будучи проїздом в Москві, св. Максиміліан передрік, що Богородиця восторжествує і в Росії.

У країні висхідного сонця Максиміліан заснував "японський Непокаланов" на околиці Нагасакі і організував видання журналу на японській мові, що став чудовим засобом благовіщення серед корінного населення.

Життя - Христос

Флп 1:21

У 1936 р. св. Максиміліан повернувся до Польщі і знову очолив Непокаланов, що став на той час найбільшим в Католицькій Церкві чоловічим монастирем. У повсякденному житті св. Максиміліан прагнув втілювати ідеал радикальної бідності; в той же час, в апостольській діяльності він використовував найсучасніші досягнення науки і техніки, вважаючи це не лише за можливе, але і необхідним для проголошення Благої Звістки світу. Завдяки цьому в Непокаланові діяла радіостанція, виходило сім періодичних видань, у тому числі щоденний бюлетень, планувалося створення телебачення і відкриття аеродрому. Проте центром життя братів завжди залишалися молитва і покаяння. На початок Другої світової війни монастирська спільнота налічувала більше семисот братів, а в рядах Воїнства Непорочної Діви Марії було більше мільйона чоловік.



У 1941 р. св. Максиміліан був арештований німецькими окупантами і відправлений до концтабору недалеко від Варшави, а потім перекинутий в Освенцім. Після втечі одного з в'язнів фашисти засудили до голодної смерті десять чоловік; замість одного з них в бункер смерті добровільно відправився св. Максиміліан. 14 серпня 1941 р., залишившись останнім в живих з групи засуджених, він був убитий уколом фенолу.

Церква по праву визнала героїчний характер чеснот і беззавітного служіння Максиміліана Кольбе, і 17 жовтня 1971 р. Папа Павло VI зарахував його до лику блаженних праведників. Пізніше, враховуючи обставини смерті Максиміліана, виявлені під час процесу канонізації, Папа Іван Павло II проголосив його святим мучеником. Під час канонізації, що відбулася 10 жовтня 1982 р. в Римі, Папа назвав св. Максиміліана Кольбе заступником нашого важкого часу. Церква шанує пам'ять цього святого 14 серпня. Орден Францисканців - Братів Менших Конвентуальних вважає спадщину св. Максиміліана Кольбе частиною своєї харизми.

Джерело: <http://christusimperat.org>